# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P. F. Z.,** proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky,** se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, adresa pro doručování: Věznice Valdice, nám. Míru 55, Valdice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2011 o řešení kázeňského přestupku výchovným pohovorem a ze dne 16. 5. 2011 o uložení kázeňského trestu, o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2011, čj. 7 A 120/2011 - 12, a ze dne 25. 10. 2011, čj. 7 A 121/2011 - 13,

takto:

I. Řízení o kasačních stížnostech **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

## Odůvodnění:

### I.

[1] Dne 12. 5. 2011 řešil žalovaný se žalobcem výchovným pohovorem podle § 58 odst. 5 vyhlášky č. 378/2004 Sb. skutek spočívající v tom, že žalobce jako osoba ve výkonu trestu odnětí svobody ukrýval v igelitové tašce ústavní pyžamo, které měl předtím ráno odevzdat spolu s ostatními věcmi.

[2] Rozhodnutím ze dne 16. 5. 2011 uložil žalovaný žalobci kázeňský trest v podobě důtky podle § 46 odst. 3 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody (dále též „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“). Kázeňský trest byl uložen proto, že žalobce dne 18. 4. 2011 v 17.00 hod. v ubytovně „D“ při návratu z bohoslužby měl v každé nohavici půl pytlíku pravděpodobně ovesných vloček.

### II.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného o uložení kázeňského trestu a proti konání výchovného pohovoru podal žalobce dvě samostatné žaloby k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Současně s podanými žalobami požádal o osvobození od soudních poplatků. Žádosti odůvodnil tím, že je nemajetný vězeň bez práce a je odkázaný na sociální pomoc. Rovněž požádal o ustanovení zástupce, nejlépe JUDr. Aleny Jírovcové, advokátky se sídlem Šafaříkova 161 neboť ví, „že pracuje s derogačním nálezem č. 341/2010“.

[4] Městský soud usneseními ze dne 25. 10. 2011, čj. 7 A 120/2011 - 12, a ze dne 25. 10. 2011, čj. 7 A 121/2011 - 13, zamítl žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků i o ustanovení právního zástupce.

[5] Soud v odůvodnění obou usnesení shodně vyšel z § 36 odst. 3 s. ř. s., podle kterého v případě, že soud dospěje k závěru, že návrh je zjevně bezúspěšný, bez ohledu na majetkové poměry, žalobci nepřizná osvobození od soudního poplatku. Podle městského soudu oba návrhy nemohou být úspěšné. Soud připomněl, že s účinností od 1. 7. 2011 se lze domáhat soudního přezkoumání rozhodnutí o uložení kázeňských trestů podle § 46 odst. 3 písm. e) až h) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Naproti tomu, rozhodnutí vydaná v kárném řízení, kterým byly uloženy kázeňské tresty podle § 46 odst. 3 písm. a) až d) a i), nepodléhají soudnímu přezkumu. Podle § 58 odst. 5 vyhlášky č. 378/2004 Sb. lze kázeňský přestupek řešit též výchovným pohovorem bez uložení kázeňského trestu. Z § 46 odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody plyne, že rozhodnutí o řešení přestupku výchovným pohovorem není rozhodnutím o kázeňském přestupku. V posuzovaných věcech se tak žalobce v rozporu s § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody domáhá soudního přezkumu správních rozhodnutí, proti kterým není žaloba přípustná. Proto je zde dán důvod pro odmítnutí žalob pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Jelikož jsou obě žaloby zjevně bezúspěšné ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., městský soud nepřiznal žalobci osvobození od soudního poplatku ani nevyhověl jeho žádostem o ustanovení advokáta podle § 35 odst. 8 s. ř. s.

## III.

[6] Proti shora specifikovaným usnesením městského soudu brojil žalobce (stěžovatel) podáními označenými jako kasační stížnost. Uvedl, že naléhavě žádá o přidělení právního zástupce, nejlépe JUDr. Aleny Jírovcové, *„protože pracuje s derogačním nálezem č. 341/2010 Sb.“* Stěžovatel uvedl, že není právně vzdělán a bez erudovaného člověka v právní oblasti se neobejde. Zdůraznil, že pouze využívá práva, které mu umožňuje zákon. Současně požádal o osvobození od soudního poplatku, neboť je odkázán na sociální pomoc a jeho dluhy v současnosti přesahují částku 400 000 Kč.

## IV.

[7] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 3. 2012, čj. 8 As 108/2011 - 20, spojil řízení o kasačních stížnostech ke společnému projednání a rozhodnutí.

[8] Nejvyšší správní soud týmž usnesením zamítl návrhy žalobce na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech, a to z důvodu, že návrhy stěžovatele jsou zjevně neúspěšné. Výchovný pohovor (viz § 46 odst. 2 věta druhá zákona o výkonu trestu odnětí svobody ve spojení s § 58 odst. 5 věta druhá vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb.) ani uložení důtky (viz § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody ve spojení s § 46 odst. 3 písm. a) téhož zákona) nepředstavují úkony, jejichž přezkumu by se stěžovatel mohl domáhat před správními soudy.

[9] Nejvyšší správní soud stěžovatele současně vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů za podané kasační stížnosti, dále aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování pro řízení o kasačních

stížnostech nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a konečně jej vyzval, aby v souladu s § 106 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s., doplnil svá podání označená jako kasační stížnosti o rozsah a důvody, pro které napadá shora specifikovaná usnesení městského soudu a uvedl, čeho se podáními domáhá (petit).

V.

[10] Specifikované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 29. 3. 2012. Stěžovatel však ve stanovené ani pozdější lhůtě soudní poplatek neuhradil a ani jakkoliv nereagoval na výzvu soudu.

[11] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[12] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě ani následně soudní poplatek neuhradil, Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[13] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatel ani přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasačních stížnostech. Stejně tak své kasační stížnosti nedoplnil o individualizované a dostatečně konkrétní kasační body. I pokud by tedy stěžovatel splnil svou poplatkovou povinnost, nepředložení plné moci udělené advokátovi a nedoplnění kasačních stížností o rozsah a důvody jejich podání by bránilo věcnému vyřízení kasačních stížností.

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. července 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu